

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«19» липня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) Головного управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях майор юстиції Фесенко Станіслав Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022052640000023, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 24.02.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочинів, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, відповідно до ст. ст. 42, 276-278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Гостєва Миколу Васильовича (раніше – *Слівкін* (російською: *Гостєв Николай Васильевич, ранее – Сливкин*)), **02.05.1963 р.н.**, громадянина Російської Федерації, уродженця с. Люджа Тростянецького району Сумської області УРСР, із вищою освітою, Командувача 4 Червонопрапорної армії Військово-повітряних сил та Протиповітряної оборони Південного військового округу Повітряно-космічних сил Збройних Сил Російської Федерації (військове звання: генерал-лейтенант), на території України раніше не судимого, останнє відоме місце реєстрації та проживання: Російська Федерація, Липецька область, м. Липецьк, вул. Ульяни Громової, буд. 2-А, кв. 38, особу засвідчено паспортом громадянина Російської Федерації серії 4208 № 469280, виданим 15.05.2008 відділом УФМС Росії по Липецькій області в Октябрському окрузі м. Липецька (підрозділ № 480003),

про підозру у вчиненні злочинів, передбачених: **ч. 3 ст. 110 КК України**, тобто умисних діяч, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків; **ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України**, тобто веденні агресивної війни, за попередньою змовою групою осіб, за наступних обставин:

Із 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі — РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі — ЗС РФ), яке керівники РФ назвали переміщенням військових підрозділів у межах звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів

військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території АРК і м. Севастополя. 18.03.2013 РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську — терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі — «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014.

Обґрунтування правової позиції щодо існування міжнародного збройного конфлікту, викликаного збройною агресією РФ проти України: АРК та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014, окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24.02.2022, президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції. Після цього близько четвертої години ранку того ж дня ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) тощо).

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм МГП).

Керівництво вищевказаними злочинними діями під час міжнародного збройного конфлікту здійснюється представниками влади, ЗС РФ та окупаційною владою РФ, зокрема Президентом РФ Путіним В.В., начальником ГШ ЗС РФ Герасимовим В.В., Міністром оборони РФ Шойгу С.К., Директором Служби зовнішньої розвідки РФ Нарішкіним С.Є., Головою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ Матвієнком В.І., Головою Чеченської Республіки РФ Кадіровим Р.А., так званим «Главою ДНР» Пушилїним Д.В. (досудове розслідування відносно яких проводиться в інших кримінальних провадженнях) та іншими.

Разом з тим встановлено, що до зазначеної діяльності співучасники злочину залучили Командувача 4 Червонопрапорної армії Військово-повітряних сил та Протиповітряної оборони Південного військового округу Повітряно-космічних сил Збройних Сил Російської Федерації (далі за текстом – 4 Армія ЗС РФ, місце постійної дислокації – м. Ростов-на-Дону Ростовської області, РФ) генерал-лейтенанта Гостєва Миколу Васильовича, 02.05.1963 р.н. (військове звання присвоєно Указом Президента РФ № 355 від 11.06.2021), якого з 22.02.2019 призначено на вищевказану посаду.

Зокрема, Командувач 4 Армією ЗС РФ генерал-лейтенант Гостєв Микола Васильович, будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування й управління щодо застосування підпорядкованих йому військових підрозділів та підлеглого особового складу й військовослужбовців ЗС РФ, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками влади, ЗС РФ та окупаційною владою РФ, зокрема з начальником ГШ ЗС РФ Герасимовим В.В., Міністром оборони РФ Шойгу С.К., Директором Служби зовнішньої розвідки РФ Нарішкіним С.Є., Головою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ Матвієнком В.І., Головою Чеченської Республіки РФ Кадіровим Р.А., так званим «Главою ДНР» Пушилїним Д.В. та іншими нестановленими на теперішній час особами, на виконання злочинного наказу Президента РФ Путіна В.В., усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, розуміючи, що він порушує державний устрій та порядок, посягає

на суверенітет і територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу РФ, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю РФ над політичними й економічними процесами в Україні, всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, порушив принципи Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981, № 2734 (XXV) від 16.12.1970, № 2131 (XX) від 21.12.1965, № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, ст. 1-3, 68 Конституції України, у період з 24.02.2022 та щонайменше по кінець травня 2022 року (точні дати й час в ході досудового розслідування не встановлено), організував підготовку та здійснення широкомасштабного вторгнення підпорядкованих йому підрозділів ЗС РФ спільно з іншими збройними підрозділами російських окупаційних військ, на територію України, зокрема у Донецьку область з метою її окупації, захоплення цими підрозділами населених пунктів Маріупольського району Донецької області із бойовим застосуванням їх штатної зброї та озброєння, а також контролював хід вторгнення.

До складу 4 Армії ЗС РФ входять наступні підрозділи ЗС РФ, над якими Гостєв Микола Васильович здійснював загальний контроль, безпосереднє керівництво та командування, під час збройної агресії, наступу та захоплення частини території України, зокрема Маріупольського району Донецької області: Штаб 4 Армії ЗС РФ (управління – в/ч 40911, 21206, м. Ростов-на-Дону Ростовської області РФ); 51 дивізія ППО (управління – в/ч 42352, м. Ростов-на-Дону Ростовської області РФ); 1536 зенітний ракетний ордена Червоної Зірки Донський козачий полк (в/ч 48514, м. Ростов-на-Дону Ростовської області РФ); 1537 зенітний ракетний Червонопрапорний Кубанський Козачий полк (в/ч 26345, м. Новоросійськ Краснодарського краю РФ); 1721 зенітний ракетний полк (в/ч 11754, м. Сочі Краснодарського краю РФ); 339 радіотехнічний полк (в/ч 03007, с-ще Тінакі Астраханської області РФ); 338 радіотехнічний полк (в/ч 40213, м. Новочеркаськ Ростовської області РФ); 31 дивізія ППО (управління – в/ч 03121, Севастополь АР Крим); 1007 зенітний артилерійський полк середнього калібру (в/ч 48589); 1014 гвардійський артилерійський полк середнього калібру; 1040 Червонопрапорний зенітний артилерійський полк середнього калібру (в/ч 09692); 534 окремий зенітний артилерійський дивізіон середнього калібру (в/ч 72168); 107 зенітний артилерійський полігон (в/ч 81246); 169 артилерійська метеорологічна станція; 596 школа молодших спеціалістів зенітної артилерії (в/ч 15122); 14 окремий радіотехнічний полк ППО (управління – в/ч 95105); 3122, 3123, 3124, 3126, 1932 радіолокаційні роти ППО; 6177, 6179 радіолокаційні пости ППО; 642 пункт збору та обробки донесень; 137 окремий радіотехнічний батальйон ППО (управління в/ч 90489); 3127, 2286 радіолокаційні роти ППО; 6180, 203 радіолокаційні пости ППО; 20 окремий радіотехнічний центр ППО; контрольно-ремонтна автостанція; 568 школа спеціалістів РТВ; 63 окрема рота ДП РТВ дивізії; 222 вузол зв'язку

ППО ЧФ (в/ч 03121); 760 окрема радіорелейна рота ППО (в/ч 81368); 181 авіаційна дивізія; 12 зенітний ракетний полк (в/ч 85702, м. Севастополь АР Крим); 18 гвардійський зенітний ракетний полк (в/ч 85388, м. Феодосія, с-ще Гвардійське АР Крим); 3 радіотехнічний полк (в/ч 85683, м. Севастополь, с-ще Любимівка АР Крим); 1 гвардійська змішана Барановицька Червонопрапорна, ордена Суворова авіаційна дивізія (в/ч 40491, м. Кримськ Краснодарського краю РФ); 3 змішаний авіаційний полк (в/ч 75386, м. Кримськ Краснодарського краю РФ); 31 винищувальний авіаційний полк (в/ч 75391, м. Міллерове Ростовської області РФ); 368 штурмовий авіаційний полк (в/ч 75388, м. Будьонівськ Ставропільського краю РФ); 559 гвардійський бомбардувальний авіаційний полк (в/ч 75392, м. Морозовськ Ростовської області РФ); 4 змішана авіаційна дивізія (в/ч 45439, м. Маринівка Волгоградської області РФ, смт. Октябрьське АР Крим); 11 окремих змішаний авіаційний полк (в/ч 77978, м. Маринівка Волгоградської області РФ); 960 гвардійський штурмовий авіаційний полк (в/ч 75387, м. Приморськ-Ахтарськ Краснодарського краю РФ); 27 змішана авіаційна дивізія (в/ч 46434, м. Бельбек АР Крим); 37 змішаний авіаційний полк (в/ч 46451, с-ще Гвардійське АР Крим); 38 винищувальний авіаційний полк (в/ч 80159, м. Бельбек АР Крим); 39 окремих гелікоптерний полк (в/ч 46453, м. Джанкой АР Крим); 30 окремих транспортний змішаний авіаційний полк (в/ч 41497, м. Ростов-на-Дону Ростовської області РФ); 3624 авіаційна база (в/ч 63530, м. Еребуні); 55 окремих гелікоптерний Севастопольський ордена Кутузова полк (в/ч 35666, м. Коренівськ Краснодарського краю РФ); 16 бригада армійської авіації (в/ч 12628, м. Зерноград Ростовської області РФ); 487 окремих гелікоптерний полк бойового управління (в/ч 44936, м. Будьонівськ Ставропільського краю РФ); авіаційна комендатура (с-ще Ханкала м. Грозного Чеченської Республіки РФ); 214 центр управління (в/ч 65246, м. Новочеркаськ Ростовської області РФ); центр забезпечення (м. Ростов-на-Дону Ростовської області РФ); 5307 склад РАВ (м. Ростов-на-Дону Ростовської області РФ); 3661 авіаційна база (в/ч 62467, м. Моздок Північної Осетії РФ), та інші невстановлені на теперішній час підпорядковані Гостеву Миколі Васильовичу підрозділи російських окупаційних військ.

У розпорядженні Гостева Миколи Васильовича, як Командувача 4 Армії ЗС РФ, знаходиться наступне озброєння різних моделей, калібрів і модифікацій, а також літаки, штурмовики, винищувачі, бомбардувальники, гелікоптери, безпілотні й інші літальні апарати: 6 дивізіонів зенітних ракетних комплексів С-400 «Тріумф» (48 одиниць пускових установок), 5 дивізіонів зенітних ракетних систем С-300ПМ (40 одиниць пускових установок), 2 дивізіони зенітних ракетних комплексів 9К37М1 «Бук» (6 самохідних вогневих установок та 3 пуско-зарядних установки), разом із командним пунктом 9С470М1 та станцією виявлення цілей 9С18М1 «Купол-М1», 12 літаків Су-24М (МР), 38 літаків Су-25СМ (СМЗ, УБ), 50 літаків Су-27 (СМ, СМЗ, П, УП, УБ), 34 літаки Су-30М2 (СМ), 36 літаків Су-34, 31 літак МіГ-29 (А, С, УБ), 1 літак Ан-148, 2 літака радіоелектронної розвідки Іл-20М, 7 військово-транспортних

літака Ан-12БК, 6 військово-транспортних літаків Ан-26, 57 гелікоптерів Мі-8 (ПП, МТПР-1, МТВ-5, МСВ, АМТШ), 14 гелікоптерів Мі-24В(П), 8 гелікоптерів Мі-26 (Т, Т3), 60 гелікоптерів Мі-28Н (АМТШ), 39 гелікоптерів Мі-35М, 20 гелікоптерів Ка-52, 2 БПЛА «Форпост», а також інші літальні апарати, які здійснювали бойові вильоти з наступних військових аеродромів РФ і АР Крим: Новоросійськ, Сочі, Тінакі, Новочеркаськ, Саки, Ростов, Гвардійське, Любимівка, Кримськ, Міллерове, Будьонівськ, Морозовськ, Маринівка, Октябрьське, Приморсько-Ахтарськ, Бельбек, Джанкой, Еребуні, Коренівськ, Зерноград, Ханкала, Моздок, Таганрог.

Під час здійснення бойових вильотів та завдання ракетно-бомбових ударів по території України, зокрема Маріупольського району Донецької області вищевказані літальні апарати 4 Армії ЗС РФ були споряджені наступними керованими ракетами класів «повітря-повітря», «повітря-земля», а також керованими й некерованими авіаційними бомбами: Х-25, Х-29ТД, Х-31, Х-35, Х-58, Х-59, Р-73(РПП-МД (СД), Р-27ЕР, Р-27ЕТ, С-25Л, ЗМ-80М, С-8, С-13, С-25, КАБ (ФАБ)-100, 250, 500(м62), 1500, а також авіаційними пушками ГШ-301 (150, 250), та іншим озброєнням, у тому числі, забороненим міжнародним правом, які безпосередньо використовувались в ході наступальних дій та окупації населених пунктів Донецької області.

Так, Гостєв Микола Васильович у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 24.02.2022, перебуваючи на території РФ (точне місце в ході досудового розслідування не встановлено), діючи умисно, з вищевказаних мотивів та метою, організував підготовку та здійснення широкомасштабного вторгнення шляхом забезпечення приведення у повну бойову готовність підпорядкованих підрозділів ЗС РФ, які в цей час перебували на військових аеродромах на територіях РФ і тимчасово окупованих територіях України, організації здійснення бойових вильотів у повітряний простір України з метою подальшого завдання ракетних і бомбових ударів по наземним і повітряним цілям, зокрема по об'єктах цивільної інфраструктури Маріупольського району Донецької області, які не є військовими цілями.

Під час вторгнення збройних підрозділів ЗС РФ й інших НЗФ на територію України та захоплення ними ряду населених пунктів Донецької області, Гостєв Микола Васильович у період з 24.02.2022 по кінець травня 2022 року (точні дати в ході досудового розслідування не встановлено), знаходячись на території РФ (точне місце в ході досудового розслідування не встановлено), діючи умисно, з вищевказаних мотивів та метою, вирішував питання воєнного планування, координації й управління стосовно застосування підпорядкованих йому підрозділів ЗС РФ у збройній агресії РФ проти України, зокрема повітряної підтримки під час наземного наступу інших підрозділів російських окупаційних військ та ведення бойових дій, направлених на захоплення територій Донецької області.

Таким чином, Гостєв Микола Васильович, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі

людей, зокрема цивільного населення, з мотивів та метою безумовного виконання отриманих бойових наказів вищого військово-політичного керівництва РФ, організував підготовку та здійснення широкомасштабного вторгнення підпорядкованих йому підрозділів 4 Армії ЗС РФ та інших підпорядкованих йому формувань російських окупаційних військ, тобто ведення агресивної війни проти України. Вторгнення ЗС РФ та інших підрозділів російських окупаційних військ, що входять до їх складу, на територію України супроводжувалось у подальшому окупацією українських міст, бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки й іншого озброєння. При цьому, вогневі удари здійснювались по об'єктах, що захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна й інфраструктури.

Таким чином, Гостєв Микола Васильович обґрунтовано підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України; веденні агресивної війни, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
Головного управління Служби безпеки України
в Донецькій та Луганській областях
майор юстиції**

Станіслав ФЕСЕНКО

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор відділу процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях щодо злочинів,
вчинених на тимчасово окупованих територіях
у Донецькій області та в умовах збройного конфлікту,
управління нагляду у кримінальних провадженнях
щодо злочинів, вчинених на тимчасово окупованих
територіях у Донецькій області та в умовах збройного
конфлікту, Донецької обласної прокуратури**

Сергій ГАВРИЛЕНКО

«19» липня 2023 року

Права підозрюваного:**Конституція України**

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні

окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

Захисник: _____

« ___ » годин « ___ » хвилин « ___ » липня 2023 року

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Головного управління Служби безпеки України

в Донецькій та Луганській областях

майор юстиції

Станіслав ФЕСЕНКО